

Het voorstel geeft de HU aanleiding tot het maken van twee opmerkingen:

1: Verschil actieve en passieve handhaving

Uit artikel 6.4 volgt -in het kort- de verplichting van een onderwijsinstelling om op haar terreinen grenzend aan de onderwijsvoorzieningen, het rookverbod *in te stellen, aan te duiden en te handhaven*. Daarbij wordt in het artikel geen onderscheid gemaakt tussen actief en passief handhaven. Uit de toelichting wordt weliswaar duidelijk dat de actieve handhavingplicht geldt tijdens de tijden waarop de gebouwen in gebruik zijn en de passieve zodoende ook buiten deze tijden. Omdat de gevolgen van het niet handhaven van de verplichting uit artikel 6.4 echter voor een onderwijsinstelling fors kunnen zijn, is het van belang om in het kader van de rechtszekerheid de handhavingplicht van de onderwijsinstelling ook in artikel 6.4 zelf zo duidelijk mogelijk te omschrijven en daarin het verschil tussen de actieve en passieve handhaving aan te geven.

2: Onevenredige belasting onderwijsinstellingen t.o.v. van niet-onderwijsinstellingen

De HU is voorstander van het terugdringen van het roken binnen de samenleving maar is wel van oordeel dat de onderwijsinstellingen daarbij niet onevenredig moeten worden belast. Het rookverbod spitst zich nu immers toe op de terreinen rondom onderwijsinstellingen in brede zin. Daarbij wordt in de toelichting ingegaan op de grote variatie aan typen terreinen in het onderwijs zoals bijvoorbeeld de campus waarvan de HU deel uitmaakt.

Deze campus bestaat uit een mix van onderwijsinstellingen, studentenhuisvesting, winkels, openbare ruimte en bedrijven. Door deze mix grenst een deel van de gebouwen aan terreinen waarop het rookverbod niet (openbare ruimte, bedrijven) geldt of waarvan het onduidelijk is hoe het gaat gelden (studentenhuisvesting). Bij deze laatste is het immers de vraag in hoeverre studenten het kan worden verboden om voor hun deur of op hun balkon te roken vanwege de privésfeer waarbinnen dit zich afspeelt.

Daarnaast wordt in de toelichting diverse malen aangegeven dat de onderwijsinstellingen afspraken moeten gaan maken met gemeenten of bedrijven over een uniform beleid met betrekking tot roken op de campus.

Doordat alleen de onderwijsinstellingen verplicht zijn om het rookverbod te handhaven en de bedrijven en overige instellingen op de campus niet, bestaat niet alle betrokken partijen dezelfde noodzaak om tot een rookvrije campus te komen. Dit maakt de kans op een eenduidig beleid op de campus klein. Studenten zullen dus blijven roken op de campus omdat er allerlei plekken blijven waarop dit kan (openbare ruimte zoals de stoep). De grens tussen de plekken waar wel en niet mag worden gerookt is dus diffuus. Dit maakt het voor de HU feitelijk vrijwel onmogelijk om continue handhavend op te treden, met alle ongewenste gevolgen (zoals boetes) vandien.

Vanuit dat oogpunt is de HU dus van oordeel dat de huidige regelgeving de onderwijsinstellingen belast met een extra handhavingstaak terwijl het doel dat wordt beoogd, te weten een rookvrije omgeving voor de studenten, feitelijk niet wordt behaald. Dit maakt dat de HU alhoewel zij het doel van de regeling zeker onderschrijft, haar vraagtekens heeft bij de haalbaarheid van de regeling in de huidige vorm.

